SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 48. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 12, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го БЕРЕЗНЯ 1992 Ч. 48. РІК XCIX.

УКРАЇНА НЕ ВИСТУПАТИМЕ ОКРЕМО НА ЛІТНІЙ ОЛІМПІЯДІ

Льозанна, Швайцарія. — Аґентство Ассошієйтед Пресс повідомило, що у понеділок, 9-го березня, президент Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Хуан Антоніо Самаранч відкинув прохання України, зглядно Національного Олімпійського Комітету (НОК) України про окремі виступи спортовців України на літній Олімпіяді в Барсельоні, Еспанія і висловив надію, що українські спортовці прилучаться до об'єднаного тіму.

Напередодні зустрічі Самаранча з представниками 12-ох колишніх республік СССР, а тепер незалежних держав, членів СНД, він заявив, що пляни літньої Олімпіяди завершені і тепер вже запізно, щоб Україна, чи інші країни СНД, виступали окремо.

„Я думаю, що вони зрозуміють становище МОК, — заявив Самарач, — першим завданням якого є забезпечити атлетів і дати їм можливість свобідно змагатися".

Самаранч плянує запропонувати Україні й деяким іншим бажаючим виступати окремо вибір: включайтесь у „спільний тім", або залишайтесь дома і забудьте про виступ на Олімпіяді. Деякі з новопосталих країн, членів СНД, виявили готовість включитися у „спільний тім", але українські спортовці знайшлися під тиском спільноти виступати окремо. Також Грузія бажала вислати до Барсельони свою окрему дружину. Якщо Україна відмовиться від виступів у „спільному тімі", чимало спортовців світової кляси, такі як Сергій Бубка, не візьмуть участи в Олімпійських Іграх.

Смаранч висловив надію, що Україна прийме пропозицію Міжнародного олімпійського комітету, щоб були піднесені національні прапори і був відіграний національний гимн, коли спортовці котроїсь з країн СНД здобудуть перемогу.

„Я думаю, що це дуже добра пропозиція МОК", — заявив Самаранч, який, як виглядає, не хотів би довести до розбиття, як він називає „совєтського тіму". На його думку „виграють їхні національній гимн і прапори". На Зимових олімпійських грах „об'єднаний тім" виступав тільки під олімпійським прапором.

Самаранч зустрівся з Валерієм Борзовим, головою НОК України і міністром спорту, який відтак заявив кореспондентам, що він пропонуватиме індивідуальні змагання окремо і спільну участь в дружинових спортах. Виглядає, що Україна не має наміру стримувати своїх спортовців від участи в Олімпіяді, „якщо вони хочуть брати участь", — заявили офіційні чинники в Києві. Борзов однак відмітив, що він домагатиметься ще інших концесій. Наприклад, він пропонує, щоб „об'єднаний тім" маршував разом під олімпійським прапором, але поодинокі держави йтимуть спільно під своїми власними національними прапорами. Він також домагається, щоб українці-переможці були зіндентифіковані, як українці.

Віталій Смірнов, який був обраний головою Російського олімпійського комітету і є віцепрезидентом МОК, заявив, що він особисто погоджується з вимогами українців й інших країн щодо гимнів і прапорів, але він відмітив, що Самаранч повинен дотримуватись рішення про „об'єднаний тім". Стало відомим, що колишній міністер закордонних справ СССР, грузин по національності, Едуард А. Шеварднадзе звертався до Самаранча листом, щоб МОК дозволив Грузії виступити окремо, але цієї справи МОК ще не вирішив.

ВЕЧІР ПРЯШІВЩИНИ В ЧИКАҐО

Чикаґо. — В п'ятницю, 20-го березня Філія Українського Католицького Університету та Відділ Карпатського Союзу влаштовують вечір, присвячений українцям на Пряшівщині. В програмі: вступне слово Василя Маркуся на тему „Чи українці Пряшівщини виживуть?", доповідь Люби Баботи, викладача Пряшівського Університету, про „Шляхи і дорібок української літератури в східній Словаччині". Також буде висвітлений відеофільм про культуру і фольклор українців східної Словаччини п. з. „Там, де Бескиди". Вечір відбудеться в Культурному Осередку о год. 7-ій вечора.

ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Ню Йорк. — Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА влаштовує Річні загальні збори у суботу, 11-го квітня о год. 2-ій по полудні у домівці: при 136 Друга авеню в Ню Йорку.

В УКРАЇНУ ПРИБУЛИ СЕНАТОРИ ЗСА

Київ (УНІАР). В понеділок, 9-го березня, у готелі „Інтурист" відбулася пресова конференція чотирьох сенаторів із ЗСА. Делеґацію ЗСА очолює демократ Сем Нанн. Серед членів делеґації є республіканці Джан Ворнері, Ричард Луґар та ще один демократ Джефф Бінґанан.

Сенатори зустрілися з народними депутатами України, міністром оборони України Костянтином Морозовим, відвідали київський завод „Арсенал" та зустрілися з Президентом України Леонідом Кравчуком. Відповідаючи на запитання журналістів, гості повідомили, що знайомляться з питаннями розподілу озброєнь між Україною та Росією, вивчають можливості конверсії та ріст безробіття. Під час зустрічей з урядовими особами сенатори обговорили розподіл фондів, призначених на проведення конверсії у країнах СНД. В цілому на конверсію виділено 400 мільйонів долярів. Враховуючи те, що 35 відсотків військових підприємств колишньої імперії розташовано на території України, проблема конверсії набуває тут особливої ваги. Американців хвилює також доля атомової зброї на території України, розподіл Чорноморської фльоти мирним шляхом і можливість витікання інтелектуального потенціялу з країн СНД.

З офіційною візитою в Україні перебуває також делеґація Фінляндії на чолі з міністром закордонних справ. Гості відвідали міністерство закордонних справ та міністерство зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі України. Обговорили перспективи співпраці в галузі машинобудування та можливість інвестицій в економіку України. Незабаром у Києві відкриється амбасада Фінляндії.

До столиці України, 9-го березня також прибула місія Конференції безпеки та співробітництва в Европі (КБСЕ), члени якої вивчають шляхи побудови в Україні правової держави. Як заявив керівник делеґації Ян Бунвік, вони мають намір зібрати в Україні різні інформації та зустрітися з Президентом Кравчуком і керівником українського парляменту. Плянуються також зустрічі з керівниками Руху, політичних партій та громадських організацій. Гості відвідають Донецьке, Львів, Симферопіль та Ужгород, де зустрінуться з представниками національних меншин.

Надзвичайний і повноважний посол Австралії Кевін Гук 9-го березня вручив вірчі грамоти Президентові Кравчукові. Церемонія вручення відбулася в Білій Залі Маріїнського Палацу. Пізніше Кевін Гук зустрівся з міністром закордонних справ Анатолієм Зленком. Вони підписали угоду про встановлення консульських відносин між Україною та Австралією. Повноважного посла Австралії прийняв також голова Верховної Ради Іван Плющ. Під час зустрічі обговорено перспективи українсько-австралійського співробітництва та проблеми ліквідації наслідків катастрофи на Чорнобільській АЕС.

Відкриваються курси в Українському Музеї

Ню Йорк (УМ). — Тут в Українському Музеї починається курс виготовлення українських писанок. Зайняття відбуватимуться в суботи, 28-го березня і 4-го квітня та в неділі, 29-го березня і 5-го квітня, від 9:30 ранку до 12.30 по по лудні та від 1:30 до 4:30 по полудні. Оплата за одне зайняття: дорослі 15 дол., пенсіонери і студенти від 16 років — 10 дол., діти від 12 до 16 років безплатно, члени мусею дістають знижку 15%.

Також буде показ техніки писання писанок досвідченими писанкарками та буде показаний фільм Славка Новицького „Писанка". Програма триватиме безперервно протягом двох днів від 1-ої до 5-ої год. по полудні. Дати — суботи, 21-го березня і 18-го квітня. Вступ — дорослі 2.50 дол., члени, пенсіонери і студенти 2 дол., діти до 12 років безплатно.

Відбудеться також курс про українські великодні звичаї — два зайняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники обзнайомляться з українськими великодніми традиціями та навчаться пекти паски. Дати — 28-го березня і 4-го квітня, від 10 год. ранку до 1:00 по полудні. Оплата за курс — дорослі 30 дол., пенсіонери і студенти 25 дол., члени дістають 15% знижки.

Адреса Українського Музею: 203 Друга Авеню, Ню Йорку, Н. Й. 10003.

ДОПОВІДЬ ДРУЖИНИ ДИПЛОМАТА

Ню Йорк. — Місцевий 64-ий відділ СУА влаштовує зустріч з доцентом Людмилою Крижанівською, дружиною заступника амбасадора України до ООН, яка виголосить доповідь на тему: „Роля дружини дипломата". Доповідь відбудеться у четвер, 19-го березня, о год. 6-ій вечора в залі НТШ, 63 Четверта авеню в Ню Йорку.

Д-Р С. КОЗАК В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує доповідь професора та керівника Слов'янського відділу Варшавського університету д-ра Стефана Козака на тему: „Україністика та українці в Польщі". Доповідь відбудеться у неділю, 15-го березня, о год. 2-ій по полудні в будинку УВАН, 206 захід 100-та вулиця в Ню Йорку. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

П. Бюкенен продовжуватиме боротьбу за Білий Дім

Ню Йорк. — У неділю увечорі, 8-го березня, стали відомі остаточні підсумки передвиборів і кокусів, що відбулися в суботу в чотирьох стейтах — Арізоні, Неваді, Південній Каролайні і Вайомінґу. У демократів всюди переміг губернатор Арканзо Бил Клінтон. У республіканців передвибори відбулися лише у Південній Каролайні, де переміг президент Джордж Буш.

Правила вибору делеґатів в демократів і республіканців різні. У демократів голоси делеґатів на конвенцію партії розподіляються пропорційно, згідно з підсумками передвиборів і кокусів. Тому, хоч у суботу Б. Клінтон скрізь здобув перемогу, певна кількість голосів делеґатів припала колишньому сенаторові з Массачусетсу Полові Цонґасові і колишньому губернаторові Каліфорнії Джеррі Бравнові. За правилами республіканців майже у всіх стейтах переможець дістає всі голоси. Тому президент Буш, який набрав 67 відсотків голосів виборців, заручився підтримкою всіх 36 делеґатів цього стейту на конвенцію. П. Б'юкенен дістав підтримку 26 відсотків виборців, але він не має ні одного делеґата.

Правила Республіканської партії у виборі делеґатів практично виключають можливість того, що суперник-однопартієць президента дістане підтримку більшости делеґатів. Не дістане їх і Б'юкенен. Раніше Б'юкенен твердив, що як тільки вияснится, що Буш здобуде 1,105 делеґатів конвенції (саме стільки потрібно, щоб бути номінованим кандидатом на президента), він припинить боротьбу. Однак минулої неділі у телевізійній програмі „Обличчям до нації" Б'юкенен заявив, що має намір боротися до кінця.

„Ми збираємося у 'золотий стейт', — сказав він, — і будемо там вести кампанію впродовж тижнів". Б'юкенен мав на увазі Каліфорнію, де передвибори відбудуться 2-го червня. Однак дорадники Президента вважають, що Б'юкенен вицофається ще перед Каліфорнією.

Професор А. Погрібний прибув до ЗСА

Ню Йорк (Ш. Р.), — У вівторок, 10-го березня до ЗСА приїхав з України визначний науковець та суспільно-політичний діяч проф. Анатолій Погрібний.

Виступи проф. Погрібного вже заплановані цієї суботи, 14-го березня в Нюарку, у шкільній залі церкви св. Івана Хрестителя, а у вівторок, 17-го березня, він прочитає лекцію у Філядельфії у відділі Українського Католицького Університету. Проф. Погрібний виступить в Ню Йорку на Шевченківській академії в неділю, 22-го березня. Його дальші виступи будуть подані пізніше. Приїзд проф. Погрібного спонзорує Шкільна Рада.

Проф. А. Погрібний не лише знаний дослідник літератури, в дорібку якого знаходиться й винятково цінна монографія про Бориса Грінченка. Але він також активний громадський діяч і один із засновників і керівників Т-ва Української Мови в Києві, один з перших організаторів Руху, голова різних освітніх комісій, включно з комісією, яка наглядає над випуском нових шкільних підручників, частково фінансованих українцями Америки. Він активний депутат Київської Міської Ради, а також секретар Спілки Письменників України.

У СВІТІ

В НЕДІЛЮ, 8-ГО БЕРЕЗНЯ, до Беоґраду прибув командуючий 14-тисячним контингентом військ ООН індійський генерал Сатіш Намбіяр з 35 старшинами і цивільними співробітниками ООН. Згідно з угодою, мироносні сили ООН ввійдуть до Хорватії, а формування юґославської армії залишать її.

В ПОНЕДІЛОК, 9-ГО БЕРЕЗНЯ, в Беоґраді відбулася антиурядова демонстрація, в якій взяли участь до 200,000 мешканців сербської столиці. Вони вимагали резиґнації уряду Слободана Мілошевіча. Ініціятором демонстрації був опозиційний Рух за оновлення Сербії, який очолює відомий публіцист Вук Драсковіч. Петицію щодо резиґнації Мілошевіча підписали 570,000 осіб. Представники 15 політичних партій вимагають проведення позачергових виборів, прийняття нової конституції і проголошення свободи слова.

ЛІДЕР АФРИКАНСЬКОГО національного конґресу Нелсон Мандела в інтерв'ю для йоганнесбурзької газети „Стар" заявив, що його прихильники відновлять збройну боротьбу проти апартеїду, якщо учасники теперішнього референдуму висловляться за збереження влади білої меншини. В референдумі, який відбудеться 17-го березня, візьмуть участь 3.2 мільйона білих громадян Південно-Африканської Республіки, що становить 8 відсотків населення країни.

ВИСЛІДОМ НАДЗВИЧАЙНОЇ сесії Верховної Ради Азербайджану, яка працювала дві доби без перерви, стала резиґнація Аяза Муталібова, всенародно обраного президентом у вересні минулого року. За його словами, цей крок був потрібний, щоб уникнути розколу в азербайджанському суспільстві. Очікується перехід влади в республіці до опозиції. Повноваження президента тимчасово передані голові Верховної Ради Ягубові Мамедову.

ТРИ ЯПОНСЬКІ ФІРМИ, що займаються фрахтуванням кораблів для перевезення вантажів між Японією і російським портом Находка, заявили, що заборгованість російських замовників досягла 11 міл. дол.

МІНІСТЕР ОХОРОНИ здоров'я Білорусії Василь Казаков повідомив на науковій конференції в Гомелі, що кількість захворювань залози в дітей у порівнянні з 1986 роком збільшилася в 17 разів. Учасники конференції свідчили, що в Гомельській області стали масовими захворювання кровообігу, верхніх дихальних шляхів і шлунку.

ДЖ. БУШ І Б. КЛІНТОН ВЕДУТЬ ПЕРЕД У ПЕРЕДВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ

Вашінґтон. — Засоби масової інформації повідом ляють, що передвиборча кампанія і передвибори в одинадцятьох стейтах ЗСА, які відбулися у так званий „великий вівторок", 10-го березня виявили, що перед у передвиборчій кампанії ведуть: теперішній президент і кандидат Республіканської партії Джордж Буш і губернатор стейту Арканзас Билл Клінтон, кандидат Демократичної партії.

Передвибори, як відомо, відбувалися у вівторок в таких стейтах: Фльорида, Луізіяна, Массачусетс, Міссіссіппі, Оклагома, Ровд Айленд, Теннесі, Тексас, Делавер, Гаваї і Міссурі.

Очевидно, Б. Клінтон домінує над своїм головним суперником колишнім сенатором Полом Цонґасом, який, як виглядало на початку передвиборчої кампанії, здобував симпатії виборців. Тепер, після „великого вівтірка" обидва головні кандидати Демократичної і Республіканської партій отримали не тільки велику підтримку виборців і здобули делеґатів на Конвенції, але гакож морально виграли, відсунувши на друге місце своїх противників. Наприклад президент Дж. Буш здобув такі високі числа голосів в усіх одинадцятьох стейтах, що, як заявив предстазник Білого Дому Марлин Фицвотер кореспондентам, Дж. Буш вже здобув номінацію своєї партії на президентського кандидата у виборах, які відбудуться в листопаді цього року.

Подібно говорить також Б. Клінтон і його передвиборчі співробітники, але, як заявив один з них, „ми воліємо почекати на висліди передвиборів в гаких великих стейтах як Иллиной, Ню Йорк, Каліфорнія, Мишиґен та інші".

Деякі політичні спостерігачі передбачали, що другий кандидат-республіканець Патрик Б'юкенен не здобуде у цих передвиборах належного відсотка голосів і тим самим його передвиборча кампанія буде закінчена. Оцінка, як показують циферні висліди з передвиборів в одинадцятьох стейтах, була помилковою, бо Б'юкенен тільки в одному стейті Міссіссіппі здобув 17 відсотків голосів, в усіх інших понад 20, а у Фльориді 32 відсотки. Він не має вигляду ще цього разу здобути номінацію Республіканської партії, але число здобутих ним делеґатів відповідно впливатимуть на хід Конвенції Республіканської партії і домагатимуться основних програмових змін в майбутній політиці цієї партії.

Усіх заскочили висліди голосування на Фльориді, яка вважалася доменою демократичного кандидата П. Цонґаса, але висліди виказують, що Б. Клінтон здобув там 54 відсотки голосів, а Цонґас тільки 34 відсотки. Чимало обраних делеґатів на Конвенції залишились невтральними і за їхні голоси також змагатимуться головні кандидати.

Президент Дж. Буш виграв передвибори, але отримав пересторогу від республіканців і натяк на листопадові вибори.

Усі претенденти на президентське крісло готуються тепер до чергової передвиборчої „битви", тим разом у великих стейтах, які висилають на Конвенції високе число делеґатів і мають чималий вплив на формування політичної плятформи обидвох партій.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИКИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ корпорації забезпечення вкладів заявили, що американські банки у 1991 році заробили 18.6 біл. дол., що є на 15 відсотків більше, як у 1990 році, не зважаючи на те, що 11 великих банків у ЗСА понесли втрати. Хоча велика кількість тих банків, що на листі вище згаданої забезпеченевої корпорації, уважаються не надто стабільними, то їхні активи зросли на 51 відсоток.

НАЙНОВІШІ ОПИТИ переведені щоденником „Ю-Ес-Ей Тудей" виказують, що 40 відсотків громадян ЗСА купують товари виготовлені у ЗСА. Одначе 60 відсотків купують кращі товари, не зважаючи зовсім на те, де їх виробляють. Коли приглянутись точніше вислідам опиту, то мужчини, особи віком до 35 років і члени родин, які заробляють понад 30,00 дол. річно, купуючи товари, дивляться тільки на якість. Натомість жінки, старші віком особи та члени тих родин, які заробляють менше, як 30,000 дол. річно, воліють купувати товари американського виробництва. Коли йдеться про купно автомашин, то 63 відсотки жінок, які збираються стати власниками автомобілів, купуватимуть автомобіль американського виробу, а серед мужчин — тільки 51 відсоток збираються купувати автомобіль американського виробу. Цей же самий опит виказав й те, що багато американських громадян не знають де виробляють той чи інший товар.

У ВІРДЖІНІЇ на льотерійний виграші 15-го лютого було 27 міл. дол. На виграшу мали надію велика кількість осіб у ЗСА та поза ї х кордонами. Група австралійських вкладників зarизикувала купивши льотарійних квитків на суму 5 міл. дол., серед яких був один — і як пізніше виявилося тільки один, — що йому присуджено виграти. Австралійці зголосилися по гроші, але стейтовий уряд Вірджінії відтягав з виплатою. Як твердить адвокат австріалійських вкладників Патриша Шварцчайлд, влада старалась знайти якусь леґальну зачіпку щоби не виплатити виграних грошей. Однак після кількох тижнів нічого незаконного не знайдено та вирішено виплатити належність.

ВИСОКОПОСТАВЛЕНІ ДЕРЖАВНІ чинники кажуть, що Державний департамент заперечує твердження директора Сі-Ай-Ей, Роберта Ґейтса, що Північна Корея в короткому часі стане державою з власною нуклеарною зброєю. Над цим спірним питанням вже кілька місяців провадяться дискусії в урядових колах. Публічним воно стало щойно після того, як Р. Ґейтс зізнавав перед Комісією закордонних справ у Палаті Репрезентантів. Більшість бюрократів Державного департаменту кажуть, що немає достатніх доказів на такі твердження. Вони натомість уважають, що Північна Корея покищо не має на це індустріяльної спроможності і зможе їх мати щойно за два, або й більше років.

Проф. В. Косоноцький отримав високе відзначення

Нюарк, Н. Дж. — Володимира Косоноцького, професора електричної інженерії та голову катедри оптоелектроніки і схеми стану твердих тіл у Нюджерзькому технологічному інституті обрано членом Крайової Академії Інженерії у Вашінґтоні.

Проф. В. Косоноцький

Бути обраним до Крайової Академії Інжинерії, яку основано у 1964 році уважається одним із найбільш пристижевих вирізнень для професійного інженера. Надають це вирізнення тим, які в особливий спосіб причинилися до збагачення інженерської професії, включно з писаннями на тему інженерії в теорії і практиці. Довідавшись про своє вирізнення, В. Косоноцький заявив, що це для нього є великою приємністю та ще більшою несподіванкою, „хоча це завжди було моєю мрією".

У своїй 40-літній професійній кар'єрі інж. В. Косоноцький був ініціятором багатьох починів з ділянки електричної і оптичної інженерії. Він є автором або співавтором 86 технічних статтей, а крім цього є власником 55 патентів правно зареєстрованих у ЗСА за різнородні прилади для очеркнення наявних і інфрачервоних зображень.

Інж. В. Косоноцький прибув до ЗСА у 1949 році, диплом з електричної інженерії отримав у 1955 році, а ступінь маґістра із цієї ж ділянки у 1957 році, обидва з Нюаркського коледжу інженерії. Крім цього на професійному конті інж. В. Косоноцького є ще інші вирізнення і нагороди з ділянки винаходів і дослідів і за його виімковий вклад у ділянку оптоелектроніки.

Від 1987 року проф. В. Косоноцький є визначним професором електричної інженерії в Нюджерзькому інституті технології.

Інж. В. Косоноцький є членом 172-го Відділу Українського Народного Союзу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Непорозуміння в інформаціях про Україну

Коли у числі ,,Ню Йорк Таймсу" з 11-го березня ц. р. появилася датована з Києва стаття на докладно половину великої сторінки із світлиною кількасот осіб у великій залі з емблемами тризуба — то не можна судити той престижний американський щоденник та автора цієї статті, Серджа Шмемана, що вони неприхильні Україні. Ні, ця довга інформаційна й аналітична стаття про теперішні відносини в Україні, її великі труднощі, настрої і становище різних провідних осіб — не має антиукраїнської тенденції. Але вона хворіє недугою притаманною величезній більшості статтей про Україну в американській пресі: незнання її історії, незнання історії її політичної думки, переплутування термінів — націоналізм і патріотизм, настанова — хай навіть підсвідома — під впливом російської преси. Автор змальовує образ сучасної України не чорними, але й не ясними барвами. Сірість, радше песимізм, як оптимізм. Його бажання бути об'єктивним видне у признанні, що в усіх країнах, де понад 70 років панував комунізм, відносини хаотичні з масою проблем, що їх трудно поладнати. Якщо є некорисні для України й українців нотки у цій статті — то завинили самі наші видатні діячі, з якими розмовляв автор. Чому така поважна і розумна людина, як Іван Драч, має нарікати перед представником американської газети на те, друге і третє, що його немає в Україні? Добре в оцій розмові з Іваном Драчем те, що недавній голова Руху (тепер там трюмвірат) стверджував, що Рух підтримує Леоніда Кравчука і його політику. Але чому тут же (мабуть присутній при цій розмові) другий видатний діяч Вячеслав Чорновіл, заявляв, що Рух повинен бути ,,в опозиції"!. Який глузд говорити з перед представником ,,Ню Йорк Таймсу, чи Кравчук є — ,,автократ" чи ні? Це наявний доказ, що наші землі на вершинах теперішнього державного будівництва в Україні не розуміють, не знають, що таке ,,паблік рілейшен" — нав'язування добрих взаємин з чужинецьким світом. Коли появляється у Києві поважний журналіст дуже поважного американського щоденника, то треба радіти і використати нагоду для добра України. Не говорити нічого фальшивого, не вибілювати, але й не виявляти, що є у нас внутрішні сварки, що є розбіжності, як крокувати на шляху будови держави. Прихильний підхід автора видний у передачі сутньої частини промови Кравчука на недавньому з'їзді Руху: його заклик до поміркованости у відношенні до Росії та підтримування російської демократії (Єльцина). Під кінець своєї статті, в якій багато місця присвячено острахові українців перед ворожою Україні настановою більшости росіян, є ствердження, що дотепер в усіх контроверсійних проблемах Леонід Кравчук і Боріс Єльцин знаходили компромісове порозуміння.

Те, що авторові не подобається підготова до власної валюти, не подобається порозуміння з Іраном про переведення окремого нафтоналивного проводу і що не подобається присяга колишніх совєтських вояків на вірність України — це саме вплив російської преси. Те саме стосується проблеми Чорноморської фльоти, яку російська преса роздуває і фальшиво зображує.

На недавній пресовій конференції амбасадора України в ООН Генадія Удовенка у конференційній залі Українського Народного Союзу Удовенко признавав, що Україна не веде належної інформаційної роботи на демократичному Заході. Нам відомо, що Захід, зокрема Америка, мало знає про Україну і тому він податливий також на тенденційну антиукраїнську пропаґанду. Потрібна англомовна література про Україну, якої дуже мало. Не наукові твори, потрібні дослідникам, але книжечки-брошури з нарисом історії України, щоб американці, яких не вчать у середніх школах історії і географії чужих країн, знали, чому українці в масі недовірливі супроти Москви. Треба усвідомити світ, скільки горя зазнала Україна від білої і червоної Москви і чому саме у референдумі 1-го грудня минулого року мільйони голосували за незалежність і чому Україна не хоче бути у будь-чому залежною від Росії. На превеликий жаль, ще довго треба буде чекати, поки почне діяти як слід правильна, правдива і розумна інформаційно-усвідомна робота українців про Україну у світі, який про неї знає нічого або знає мало чи фальшиво.

М. Мельник

КРИТИЧНА ФАЗА ПРИВАТИЗАЦІЇ

III

В основному, приватизацією має займатись міністерство в справах роздержавлення власности, а оперативне переведення приватизації в дію має виконувати Фонд Державного Майна України разом із своїми реґіональними відділами. Голову Фонду призначує Верховна Рада на пропозицію кабінету міністрів, так що він буде мати значну адміністративну автономію.

Проєкт закону передбачає можливість, що більшостевим власником частини (Якої? — ММ) підприємств буде держава. В такій ситуації Фонд діяв би у підприємствах як власник більшости акцій.

Закон пропонує надати пільги на придбання акцій працівникам підприємства. Нові властителі є теж зобов'язані підписати договір з Фондом, який запевнив би, що управа підприємства затримає свої зобов'язання і супроти держави і супроти працівників. Реченець договору не повинен переступити двох літ.

Приватизація має бути переведена з допомогою згаданих вгорі приватизаційних маєткових сертифікатів, які „...випускаються на суму вартості державного майна, що підлягає безплатній передачі (громадянам України)... Розмір частки безплатно розподілюваного майна не може бути менше 40 відсотків вартості майна, що підлягає приватизації".

У зв'язку з цією пропозицією маємо основне питання, на яке в проєкті закону не має відповіді. Виходить, що Фонд Державного Майна України стане більшостевим власником якоїсь кількости підприємств. Чи Верховна Рада збирається зробити Фонд перманентним власником, чи зобов'яже Фонд протягом якогось згори встановленого часу продати акції підприємств на біржі?

У проєкті є теж така пропозиція: ,,Забороняється використання коштів одержаних від приватизації, на покриття дефіциту республіканського та місцевих бюджетів". Тут тяжко здогадатись, чому автори закону вийшли з цього роду дивною пропозицією. Що в тому злого, щоб, продаючи державне майно, стягнути з обігу трохи грошей і в той спосіб зменшити інфляцію?

Друга велика проблема, це бюджетні дотації для підприємств, які не годні покрити коштів продукції. На коротку мету, себто поки люди навчаються оперувати серед обставин вільних ринків (два-три роки) може бути доцільніше допомагати дефіцитовим підприємствам грішми, отриманими з продажі державного майна, щоб перешкодити підприємствам на дорозі до банкрутства.

Найбільш критичною проблемою приватизації — це скорість, з якою приватизація буде переведена. Коли закон цей в основному буде прийнято, тоді скорість та буде залежати і від Уряду і від міністрів в справах роздержавлення і від управи Фонду Державного Майна. На жаль, немає сумніву, що в тих всіх ділянках переходу до вільної економії Уряд в теперішньому складі багато ініціятиви не виказав.

Маємо теж проєкт закону про приватизацію малих підприємств, вартість яких не перевищує 1,5 мільйона рублів. Проєкт відноситься до підприємств в торгівлі, громадському харчуванні, побутовому обслуговуванні населення, легкій, харчовій і місцевій промисловості, житлово-експлуатаційному і ремонтному господарстві, будівництві і промисловості будівельних матеріялів, окремих видів транспорту.

Процедура тут досить упрощена. Такі підприємства Фонд буде продавати або на індивідуальній базі, або за допомогою аукціону чи ліцитації. Але й тут ентузіясти соціяльної справедливости і етики не втрималися, щоб не вставити наступну вимогу: ,,При придбанні об'єкта малої приватизації на суму, що перевищує 50 мінімальних розмірів заробітної платні, громадянин повинен подати декляраціо про доходи".

А в загальному, треба сказати, що Верховна Рада нарешті починає творити законодавство, яке дозволить на перехід до, здається, тільки частинно вільного ринку. На жаль, у Верховній Раді надто багато поборників правдивого вільного ринку немає. Народ теж не піде на барикади, щоб вибороти Україні вільну економію. А тим часом досвід у всіх без вийнятку індустрійних країнах з модерною статистичною інформацією про економічні розрахунки беззастережно і безсумнівно вказує на одне: чим більша державна власність, тим гірше; чим більше держава втручається у працю підприємств, тим гірше.

Очевидно, створення потрібного законодавства є передумовою до переходу до вільних ринків, та це ще далеко не все. Треба теж Уряду, який виказав би сильну ініціятиву у проведенні цієї реформи. Згоджуючись з багатьма членами опозиції, треба сказати, що за малими виїмками, зокрема за вийнятком недавньо інстальованих міністрів, ані прем'єр-міністер Фокін, ані цілий ряд міністрів старої дати з тими реформами не поспішають. Президент Кравчук недавно заявив, що має певне довір'я до Фокіна та що зміни в Уряді треба робити поступово, а не у маніфестаційний спосіб зміняти цілий Уряд. Треба побоюватись, що цього роду компроміси самому Президентові можуть не вийти на добре. Бо чи може бути щось гіршого, як, з маленькими змінами, на ще один рік залишити сільське господарство та промислову продукцію у такому самому, а то подекуди й гіршому стані як вони є тепер?

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Про данську ,,Сирену", єгипетську ,,Попелюшку" та ,,гаразди" сучасних королів

Майже кожне славне місто у світі має щонайменше один об'єкт, що є символом даного міста. І так: місто Рим, має — ,,Колізей", Париж — ,,Вежу Ейфеля", Атени — ,,Партенон", Відень — ,,Пратер", Київ — ,,Печерську Лавру", а Копенгаґен — ,,Сирену". Ця бронзова скульптура, вже поверх 70 років, береже входу до смараґдової гавані Копенгагену й стала для жителів цього міста свого роду національною гордістю, а навіть — святістю.

Але нещодавно скоїлася подія, що струснула національними почуваннями жителів цього міста. Тією подією став вандальський вчинок двох юнаків, які під дією алкоголю відтяли обожнюваній ,,Сирені" одну руку. Коли хлопці протверезіли та зрозуміли глибінь невластивого вчинку, зголосилися добровільно на поліцію, з надією, що це їх, хоч частково, охоронить перед карою двох років в'язниці, яку данський закон передбачає за цього роду вчинки. До речі, ще не перший раз ця ,,Сирена" впала жертвою вандалізму. У 1961 році невідомі хулігани відтяли ,,Сирені" голову. З уваги на те, що ориґінальну голову не можна було віднайти, батьки міста вирішили доробити їй нову голову з мосяжного литва. Скульптуру ,,Сирени" виготовив в 1913 році неоромантичний мистець Едуард Еріксон, а до поширення її популярности й слави причинився видатний письменник та геніяльний казкар, Ганс Кристіян Андерсон (1805-1895), який зробив копенгаґенську ,,Сирену" героїнею однієї із своїх казок.

* * *

Одну з найбільш популярних казок світу написав у XVIII сторіччі французький письменник, Шарль Перро. Цю казку він назвав ,,Попелюшкою". Але нещодавно виявилося, що її сюжет ,,легко" запозичений із стародавньої єгипетської казки, на якій, подібно, як на казці Шарля Перро, виховалося багато поколінь дітей. Звичайно, в обидвох казках багато відхилень. Наприклад, французька ,,Попелюшка" губить на королівськім балі кришталевий черевичок, який знаходить король. Єгипетська ,,Попелюшка" губить замість кришталевого черевичка, позолочува-

(Закінчення на стор. 3)

Микола Бараболяк

КРАВЧУК: ОДИН У ПОЛІ ВОЇН

I

Один він у полі воїн — цей Кравчук! Було їх п'ятнадцять цих під'яремних совєтських республік, які так плакали на московський імперіялізм. Вибули балтійські держави, залишилось їх дванадцять. Грузія виломилась, залишилося 11. Їх Ґорбачов ще до грудня минулого року намагавсь заманити у новий союз. Хто знівечив заходи Ґорбачова і допоміг теж Росії його позбутись. Цілому світові відомо, що цвях у труну Ґорбачова вбив таки Кравчук, давши згоду на СНД. Нині проходить процес формування незалежних держав. А хто веде перед і надає тому напрям? Хто, як не Кравчук? Він відбиває самотужки атаки всяких Шапошнікових й інших епігонів конаючої імперії. Котра з молодих держав ставить рішуче питання власних збройних сил, як не Україна, що є первинною познакою повної незалежности? Україна таки формує ці збройні сили, бореться за власну фльоту, ставить рішучі кроки у введенні своєї валюти, та робить інші рішучі кроки у напрямі дійсної незалежности.

Підбігає на словах за Україною Молдова й Азербайджан. А що Білорусь, Казахстан, коли назвати тільки чільніші державні новотвори? Вони на ділі далі тримаються грудей ,,матушки Расєї". Вони є за спільними збройними силами, більш чи менш спільною економікою, словом таки за ,,союз", мало не ґорбачовський, хоч під ,,содружністю". Чому ці республіки не йдуть слідами Кравчука, не піддержують його і не творять спільного з ним ,,визвольного фронту", а радше виглядає, що не готові відлучитись від теплих грудей ,,матушки"?

Нас інтересує перш за все питання, чому не йде слідами України братня Білорусь? Чому вона принаймні не заповідає творення власної армії та інших заходів на шляху до повної незалежности? Частинну відповідь на це питання можна найти в інтерв'ю кореспондента львівського періодика ,,За Вільну Україну" з головою білоруської держави, Станиславом Шушкевичом (число за 11-те м. м.) Шушкевич дає там м. і. відповіді на питання як прийшло до брестського договору, яку ролю грав там Кравчук, чому Білорусь не надто зриває з Росією і подібне.

Інтересним є з'ясування Шушкевичем обставин, у яких прийшло до зустрічі ,,Трійки" у Бресті, де встановлено ,,Співдружність". Надія Деркач, кореспондент ,,За Вільну Україну" поставила Шушкевичеві на вступі таке питання: ,,Ваш шлях привів до створення СНД. Щодо конкретного ініціятора, який подав ідею СНД, і досі думки неоднозначні. Одні кажуть, що то ідея Єльцина, який будь-що хотів позбутись Ґорбачова, інші вважають, що це Кравчук вирішив 'обвести довкола пальця' не тільки президента СССР, але і Президента Росії. Треті твердять, що це була ваша ініціятива. Хотілось би почути з перших уст як це було насправді"? Довшу відповідь Шушкевича можна коротше зібрати так: в грудні ми чекали в Мінську Єльцина. Мала йти мова про виконання укладених між нашими республіками договорів. А що якби запросити до Мінська одночасно з Єльциним і Кравчука"? — подумав я". Але як це зреалізувати? Звернутися до Кравчука і казати: приїжджайте до нас, бо у нас буде Єльцин — нетактовно. Запропонувати Єльцинові — приїжджайте, ми запросили Кравчука — теж не пасувало. Ми провели міждержавні консультації. В той час Ґорбачов скликав Державну Раду. Ішлось про остаточне затвердження проєкту ґорбачовського союзу. Кравчук радо погодився приїхати до Мінська. Він сказав: щоб там не скликав Ґорбачов, я буду в Мінську. Коли ,,Трійка" стрінулась у Мінську ніякого пляну договору не було. Ідеї народжувалися у ході дискусій.

Закінчення буде.

З України приїздить Ю. Мушкетик

На запрошення Української Американської Координаційної Ради 24-го березня з Києва до ЗСА приїздить відомий український письменник, голова Ради Спілки Письменників України Юрій Мушкетик. Письменникові 63 роки, він родом з Чернігівщини. Працював головним редактором журналу ,,Дніпро", першим секретарем правління Київського Відділу СПУ, першим секретарем правління Спілки Письменників України, був депутатом Верховної Ради УССР, активно працює як у громадському житті, так і на письменницькій ниві, за що нагороджений орденами і медалями. В Україні вийшло друком близько 30 його книг.

Як і кожен справжній письменник, Ю. Мушкетик приніс у літературу власний досвід і погляд на життя. Деякі з його перших творів — ,,Семен Палій", ,,Гайдамаки" — мають історичну тематику. В них автор досліджує драматичну минувшину нашого народу. Однак часи були такі, що ці юнацькі твори Ю. Мушкетика, як і історичні твори багатьох інших письменників, були недоцінювані. Зокрема його останній, довго не публікований, роман ,,Яса", що становить розгорнуту епічну розповідь про легендарну постать Івана Сірка, славного лицаря української історії.

Пізніше Ю. Мушкетик звернувся до теми сучасности, в його творах читач знайде вболівання письменника за долю людей, що він яскраво зобразив за допомогою художніх образів.

В роки застою, коли імперська влада спрямовувала свою політику на нищення української мови й культури, Ю. Мушкетик, посідаючи високі посади, терпеливо зносив єзуїтські повчання та догани і продовжував за допомогою літератури живити історичну пам'ять народу про своє коріння, підтримувати в глибині душ патріотичні почуття.

Письменники в Україні високо шанують і цінять людську порядність і чесність Ю. Мушкетика, і тому не раз обирали його керівником СПУ.

Р. Р.

Лариса Боженко

НЕ ЗРАДИТИ ЗАПОВІДЕЙ

I

(Звертаючись до Шевченка)

Березень... Місяць його народження — пророка, визволителя, просвітителя, наставника, поета. Вся людськість світу побожно схиляє голову на знак шаноби до геніяльного сина великого українського народу. Хто хоч раз доторком душі відчув палку звитяжну наснаженість, спізнав глибинну філософічність, збагнув збуруненну водограйність музики Шевченкового слова, осягнув його крицеву міць і силу, зрозумів істинність волелюбних ідеалів, сприйняв засіяну пристрасними вогнистими рядками його поезію, побачив вічну ватру його невспокоєного жертовного серця, той назавжди запалиться святим вогнем свободи, ніколи не впаде навколішки, не стане рабом.

Усім своїм недовгим свідомим життям-подвигом великий самостійник навчає нас в Україні і поза Україною сущих невситимої спраги любови до многостраждальної Вітчизни, засіває у наші спустошені серця найваговитіші зерна поваги до предковічного краю, до нації, пекучо ятрить пам'ять лиховісними кривавими сторінками з її історії, гартує дух для самовідданого служіння Богові у боротьбі за самостійну, соборну, ні від кого незалежну Українську державу, закликає не нехтувати і не занедбувати славну віковічну минувшину батьків: волелюбних патріотичних традицій ,,Слово о полку Ігоревім", народних дум про Запорізьку Січ, невмирущих історичних пісень про визвольну війну 1648—1654 років. Народний Бунтар викликає із небуття тіні Богдана Хмельницького, Наливайка, Остряниці, Богуна, Тараса Трясила, Залізняка, Ґонти, щоб їхні героїчні подвиги запалили народ на смолоскипний похід сердець в ім'я волі, добра і справедливости: ,,Де їхні могили? Де лежить остаток славного Богдана? Де Остряницина стоїть хоч би убогая могила? Де Наливайкова? Нема! Живого й мертвого спалили. Де той Богун, де та зима?" А ,,було колись: в Україні ревіли гармати; було колись: запорожці вміли панувати. Панували, здобували і славу, і волю".

Гіркі глибокі роздуми про страждену, трагічну долю нашої Матері-України, чиє тіло водночас батожили і Литва і Польща, Туреччина й Австро-Угорщина з Московією, щемким болем озиваються в поетовому серці, проймають жагучим прагненням допомогти. Історичне минуле для Трибуна не засіб проголошення злободенних закликів, для нього надто важить сама історія, сама правда минулого, з її плоттю і кров'ю, щоб вона, ця правда, розлив-води почуттів торкала, спонукала на висновки, кликала до дії. Невже без вороття поховані славні традиції Коліївщини, зникли будь-які спогади про Холодний Яр? ,,...вже до його і стежки малої не осталось; і здається, що ніхто й ногою не ступив там..." Невже плямінь боротьби за тую вмивану кров'ю волю, що ,,спала на козацьких вільних трупах", згас? Невже бунтарсько-визвольний дух народу знеморено виснажився, а сподівання кращої долі розвіялися маривним видінням? ,,Діди лежать, а над ними Могили синіють. Та що з того, що високі? Ніхто їх не знає, ніхто щиро не заплаче, ніхто не згадає". А дрібносердні ,,правнуки погані", згубивши віру, збайдужілі жебраки недуховности, з вичовганими пустирищами душ, зі вселеними повстю мислями яничарами-безбатченками животіють на світі?

Тарас іще змалечку, затамувавши подих, слухав розповіді про те, як рятувати волю безборонну: ,,Бувало... Батько діда просить, щоб той розказав про Коліївщину, як колись бувало. Як Залізняк, Ґонта ляхів покарав... І мені, малому не раз довелось за титаря плакать..." Поет завжди пишався, що є внуком одного з гайдамаків (дід Тараса — Іван Шевченко, народжений у 1742 році, брав участь у здобутті Умані і знав особисто Залізняка і Ґонту) і виховувався на традиціях Коліївщини, величезного збройного зриву українського народу, коли вся українська людськість спільнотою (по селах ,,осталися діти та собаки, — жінки навіть з рогачами пішли в гайдамаки") стала на герць в оборону своєї волі і правди, національної і соціяльної справедливости й гідности, проти польських займанців, для зупину шляхетної сваволі й розгнузданости, за повернення Гетьманщини як суверенної держави.

Шевченко, як і весь український народ, глибоко переконаний у чистоті принципів, прагнень та спонукань, що керували повстанцями. Віроломний, зрадницький удар завданий Московщиною перебігові й долі коліївського повстання, варварське тортурування москалями однієї частини повстанців, що була забрана до московського полону, видання другої частини полякам на суд і кару різними родами мученицької смерти, зродили в душі малого Тараса огиду й ненависть до облудної, підступної Московщини, як першопричини недолі й неволі України, його неньки, ,,вдови безталанної". Тим-то і прокляв він ,,ката-людоїда" царя Петра І, того, ,,що розпинав нашу Україну, болота засипав благородними костями" козаків і ,,поставив столицю на їх трупах катованих".

І прокляв усіх царів московських, що своїм режимом за допомогою зайд і посіпак поневолили, загнали до страшної кабали людей, кинули у пустку безнадії на вимирання: ,,москалі і світ Божий в путо закували", вони, ,,що заздріли, то все очухрали". ,,О люди! Люди небораки! Нащо здалися вам царі?..."

Снага і міць народу — в його борні, у праві карати за заподіяні віковічні кривди. Вирветься люд з тортур від потопання в муках, загояться душевні виразки. Гордо кидає Святоборець поневолювачам колишнім і сучасним: ,,Смійся, лютий враже! Та не дуже, бо все гине, — Слава не поляже; не поляже, а розкаже, що діялось в світі, чия правда, чия кривда і чиї ми діти. Наша дума, наша пісня не мре, не загине... От де, люде, наша слава, Слава України!"

Огиду й презирство викликають у Шевченка землячки-перекинчики, які відцуралися рідного народу, боячись заплямувати, зганьбити себе близькістю до нього, збридилися рідної мови, рідного слова, всі оті здирники-перевертні, що заглушили національне сумління, ,,помагають москалеві господарювати, із матері полатану сорочку здіймати". Замість рятувати — ,,гірше ляха свої діти її розпинають". Раби німії, оті ,,дядьки отечества чужого", отой непотреб, сміття, покидьки, ,,чорнилом политі, московською блекотою заглушені".

Продовження буде.

У ПЕРЕВАХ ПО МІЖ передвиборами у різних стейтах кандидати розглядають свої успіхи та неуспіхи, а тоді вирішують чи міняти свою тактику. Президент Джордж Буш, хоча й не має бажаних успіхів, старається затримати стабільність і повагу своєї кандидатури. Досі він не погодився на те, щоби в будь-який спосіб очорнювати його опонента Патрика Б'юкенена чи інших противників. Натомість в минулих кількох днях він на кожному кроці підкреслював, що проблеми та клопоти великих міст це нічого іншого, як втрата того, що в Америці завжди було найважливішим, родини, та її глибоко закорінених вартостей.

Українська громада Ню Йорку прощала Г. Удовенка

При почесному столі (сидять, зліва): В. Крижанівський, Л. Крижанівська, У. Дячук, Г. Удовенко, Є. Стахів. Д. Удовенко.

В середу, 26-го у вечірних годинах, широка українська громада у числі понад 200 осіб зібралася у великій залі Українського Народного Дому, щоб попращати заступника міністра заграничних справ України і постійного голову Української Місії при Об'єднаних Націях, Геннадія Удовенка.

Серед присутніх можна було завважити представників усіх політичних українських угрупувань, як також різних громадських установ на чолі із духовниками обох наших віровизнань — парохом св. Юра о. протоігуменом і генеральним вікарієм Патрикієм Пащаком, ЧСВВ, і парохом св. Володимира о. протопресвітером Володимиром Базилевським. Екзекутиву Українського Народного Союзу репрезентував головний секретар Володимир Сохан.

При почесному столі засіли Г. Удовенко з дружиною Діною та організатори прощання — представники трьох організацій — голова УАКРади і головний предсідник УНС Уляна Дячук, голова „Круглого Стола" Євген Стахів і директор Народного Дому Роман Данилюк. Цей останній відкрив гостину, запрошуючи о. пароха П. Пащака ЧСВВ до молитви.

Отець П. Пащак перед молитвою висловив свій сум з приводу прощання офіційного представника України в Ню Йорку Г. Удовенка, який нав'язав так сердечні відносини з українською громадою, але також з представниками інших країн в ОН. Передаючи йому Боже благословення на дальшу путь і висловивши побажання успіхів у столиці України о. парох відмовив молитву.

Після вечері перебрав провід прощання Є. Стахів, який у своєму слові підкреслив, що „Круглий Стіл" — буде першою спробою будувати мости поміж діяспорою і Україною ще в 1964 році. В цій аванґардній акції, як він зазначив брала участь велика скількість інтелектуалів так з України, як із ЗСА та прізвища визначних з них він подав. Але у цих перших кроках взаємного пізнання постійно стояли на перешкоді офіційні представники тодішньої совєтської України аж до 1985 року, коли постголови Місії України до ОН перебрав Г. Удовенко. Від того часу, хоча й відбувалися гарячі виміни думок, почало йти до кращого, а в останніх двох роках відносини стали дружні. Є. Стахів підкреслив, що в нашій спільноті не розуміли і досі не розуміють, що ніхто не має монополю на патріотизм і тому наша громада поділена на різні групи.

Однак тепер слід усім поєднатися, коли цього самого вимагаємо в Україні. Прощаючи Г. Удовенка, Є. Стахів висловив надію, що праця знавця міжнародних стосунків буде в Україні важка, але дуже потрібна. Тому закінчив своє слово Є. Стахів бажаннями для Г. Удовенка сильних нервів та доброго обстоювання прав України.

Постійний представник України в ОН Г. Удовенко з видимим зворушенням заявив на початку свого прощального слова, що не сподівався так широкого кола учасників, дослівно із усіх політичних угрупувань та суспільного життя українців у ЗСА. Тому він закликав до дальшого єднання для збереження незалежної, соборної України, на яку зазіхають неприхильні російські та комуністично-консервативні кола тут в діяспорі, як і в Україні. На його думку доля з'єднала всіх українців, а переживання останніх років наблизили нас до себе. Він згадав перші зустрічі з членами української діяспори, поіменно вичислив голів та представників різних переконань, з якими йому довелося вже тепер співпрацювати, як У. Дячук, А. Лозинський, Я. Федуна, І. Кедрина, С. Вороха та інших і підкреслив, що різні погляди та різні партії є явищем здоровим, коли вони стремлять до однієї цілі. Далі Г. Удовенко порушив по черзі усі тепер актуальні політичні проблеми України, починаючи від забезпечення кордонів і співвідносин з Росією, яка ніяк не відмовляється від імперських стремлінь.

Г. Удовенко заявив чітко, що він проти концепції Співдружности Незалежних Держав та уважає, що Україна повинна сплачувати свої довги на Заході самостійно, а не через Москву. Він з признанням підкреслив прихильну настанову канадського уряду до економічних проблем України, рішення дати Україні позичку та в якнайскоршому часі видрукувати гривні, що мають заступити непопулярні тепер купони. Г. Удовенко поінформував, що твориться нова структура Уряду України і формування нового складу це зараз дуже актуальна справа. Справа армії України та Чорноморської фльоти була черговим підметом політичної промови, а при цій нагоді присутні довідалися про дві близькі гостини в ЗСА українських політиків, а це Президента Леоніда Кравчука, який заходами саме Г. Удовенка буде гостем президента Джорджа Буша 6-го травня, а міністра оборони України ген. Костянтина Морозова у вчаснішому реченці на розмову із секретарем департаменту оборони ЗСА Ричардом Чейні Г. Удовенко підкреслив як важливим є, щоб Уряд України був вповні визнаний в ЗСА, і тут саме українська спільнота може найбільше допомогти. Він поінформував, що його наступником на пості в ОН буде Віктор Батюк, а у Вашінґтоні вже працює шарже д'аффер Сергій Кулик та знайдено вже приміщення для української амбасади. На кінець Г. Удовенко заявив, що йому та дружині буде дуже важко розставатися з українською громадою, яку він в останньому часі пізнав так широко при відвідинах численних місцевостей та спільних святкуваннях незалежности, і подякував усім, що прийшли їх попрощати. Привітом „Слава Україні" закінчив своє прощальне слово довголітній представник України в ОН Г. Удовенко.

За змістовну політичну промову подякував Є, Стахів, а дружині Г. Удовенка Діні піднесено китицю троянд.

Отець протопресвітер та парох української католицької церкви св. Володимира о. В. Базилевський закінчив офіційну частину прощального вечора словом в імені Патріярха УАПЦ Мстислава, передаючи Боже благословенство і запрошуючи подружжя Г. Удовенків на прощальну гостину до православної громади в С. Бавнд Бруку. Отець В. Базилевський окремо прощав тепло свою землячку з Полтавщини Діну Удовенко, а від полтавцян говорив коротко Олександер Редько, передаючи їй з Оксаною Базилевською китицю квітів.

Після відовідної молитви о. В. Базилевського і „Многолітствія" для від'їжджаючих в Україну, присутні ще довго не розходились, гуторячи з членами Української Місії в ОН, які численно прибули, щоб взяти участь у прощанні свого довголітнього голови та його дружини.

О. Кузьмович

Про данську...

(Закінчення зі стор. 2)

ну сандалю. Це підтверджує, до речі, рисунок на стародавньому папірусі, на якому чорношкірий невільник вдягає цю сандалю на ногу Родописі (героїні єгипетської „Попелюшки"), в присутності фараона. Звідкіля взялася ця єгипетська казка у Франції. Найбільш правдоподібна версія — пов'язана з її переносом римськими леґіонерами до Ґаллі, прабатьківщини Шарля Перро. Увесь чар „Попелюшки" оснований на відвічних дівочих мріях, що вони колись зустрінуть на шляху свого життя вродливого князенка, який завезе їх, на вороному коні, до королівського палацу.

* * *

Невблаганний час не лиш суцільно змінив дівочі мрії, але применшив також німб, владу та багатство сучасних монархів, які ще живуть, тут і там, на „ласкавім хлібі" своїх державних правлінь. А тепер пригляньмося, як виглядає цей „ласкавий хліб".

В Англії : королева, Елисавета II отримує від держави рівновартість 3,6 мільйона дол. річно, 1,000 літрів молока та одну тонну вівсяних платків (oats flakes). Крім цього держава та покриває всі витрати на утримання і консервацію семи королівських палат та п'ять літаків. Незалежно від цього, королева є звільнена від усіх поштових оплат.

У Бельгії: королівська пенсія дорівнюється двом мільйонам дол. річно та... стільки картопель, скільки важить монарх. 75 відсотків з королівських дотацій передбачається на відновлення королівської резиденції. Крім цього коронованій голові прислуговує право до звороту коштів службових подорожів.

В Данії: королева отримує річно рівновартість 2,8 мільйона дол. та 18 тонн оселедців, з тим, що королева Марґарета мусить з цієї пенсії покрити ще витрати, зв'язані з утриманням королівської резиденції та коштами подорожів. Крім цього держава покриває витрати на утримання королівського городу та відновлення фасади королівської палати.

В Голляндії: річна „пенсія" королеви дорівнюється пенсії бельгійського короля, з тим, що королева покриває зі своєї пенсії витрати, зв'язані з утриманням палатного нутра. Але за вигляд палатної фасади та його навкілля відповідає вже держава. Зате королева платить від своїх прибутків належні податки.

У Норвегії: „пенсія" монарха дорівнюється 1,5 мільйонам дол., крім цього держава утримує два палаци короля Оляфа та його сина, князя Гаральда, та покриває всі кошти закордонних подорожів короля та всі кошти зв'язані із його транспортом на території Норвегії.

У Швеції: платня монарха дорівнюється 1,5 мільйонам дол. та 2,1 мільйона дол. грошової дотації на утримання вісім королівських палаців, у яких приміщена колекція меблів та мистецьких образів.

Так приблизно виглядають „гаразди" та життябуття коронованих монархів на „ласкавому хлібі" демократичних держав, від яких, на мою думку, багато з нас не схотіло б відмовитися.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
СИРАКЮЗИ/ЮТИКА, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 22-го березня 1992 р., о год. 1-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, Syracuse, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 271, 283, 317, 330, 484

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
9. Плян праці на біжучий рік
10. „Вибір Окружного Комітету відзначення 100-ліття УНС"
11. Внески і запити
12. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Володимир Корчинський, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Іван Гвозда, голова
Ярослав Сенишин, секр. **Микола Велич, касир**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 22-го березня 1992 р. о год. 2:30 по пол.
в залі Українського Народного Дому
961 Wethersfield Ave., Hartford, Ct.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСоюзу ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь:

Олександер Ю. Благітка, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Михайло Снігурович, голова
Тарас Сливінський, секретар **Григорій Ґіна, касир**
проф. Іван Телюк, почесний голова Округи

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
БОСТОН, Масс.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 21-го березня 1992 р., о год. 2-ій по пол.
в залі УКЦеркви Христа Царя
146 Forest Hill Street, Jamaica Plain, Mass.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

178, 224, 238, 307, 374

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заст. гол. предсідника УНСоюзу д-ра НЕСТОРА ОЛЕСНИЦЬКОГО
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Нестор Олесницький,
заст. гол. предсідника УНС
Анна Ремик, головна радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Гетьманський, голова
Дмитро Ґалонжка, секретар **Дмитро Мельник, касир**
д-р Іван Дідюк, голова Контрольної Комісії

Українська Американська Координаційна Рада
при співпраці з місцевими організаціями

повідомляє, що

ДОПОВІДІ
ЮРІЯ МУШКЕТИКА

голови Спілки Письменників України
п. н.

„РОЛЯ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ „РУХУ" ТА У ВІДРОДЖЕННІ САМОСТІЙНОЇ ДЕРЖАВИ"

відбудуться в наступних місцевостях:

БАВНД БРУК, Н. Дж. — в середу, 25-го березня 1992 р. о год. 6:30 веч. у Культурному Осередку УАПЦ.

НЮАРК, Н. Дж. — п'ятницю, 27-го березня 1992 р. о год. 7-ій веч. в залі церкви св. Івана Хрестителя при Сендфорд авеню.

ТРЕНТОН, Н. Дж. — в суботу, 28-го березня 1992 р. о год. 6-ій веч. в Українському Народному Домі.

ВАШІНҐТОН, Д. К. — в неділю, 29-го березня 1992 р. о год. 7-ій веч. в Центрі св. Софії, при 2615 Н.В. 30-та вул.

ЧИКАҐО, Ілл. — в п'ятницю, 3-го квітня 1992 р. о год. 7-ій веч., заля катедри св. Миколая.

ДІТРОЙТ, Миш. — в суботу 4-го квітня 1992 р. о год. 7-ій веч., авдиторія катедри св. Покрови при вул. Еверґрін, Савтфілд, Н. Дж.

ПАРМА, Огайо — в неділю, 5-го квітня 1992 р. о год. 4-ій по пол. в центрі ім. митр. Андрея Шептицького, влаштовують Українські Злучені Організації.

БАФФАЛО, Н. Й. — в п'ятницю, 10-го квітня 1992 р. о год. 7-ій веч. в залі Української Православної Громади при 200 Комопарк Блвд, Чіктоваґа, Н. Й.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — в суботу, 11-го квітня 1992 р. о год. 7-ій веч. в залі школи св. Йосафата при 940 Рідж Рд. Іст.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — в неділю, 12-го квітня 1992 р. о год. 6-ій веч. в Українському Народному Домі при 140 Друга авеню.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у засвіти
в дні 10-го січня 1992 року наша:
ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА ТА ТЕТА

бл. п.

ІРЕНА БАЧМАГА

з роду Муріїв

Цією дорогою складаю щиру подяку: всім хто помянув покійну у вічну дорогу, де немає „ані болю, ні журби, ні зітхання".

Особлива наша подяка о. пр. Зенонові Злочовському, за уділення Миропомазання та за всі похоронні відправи.

Другові Андрієві Міджакові за приємний спів у всіх похоронних відправах як дякові. Щира наша вдячність належить мґрові Ярославові Климовському за зворушливе слово по Панахиді, як того, що знавши покійну з місця народження — Тернополя, згадав її братолюбську настанову до ближнього, особливо до своєї церкви та народу. Наша подяка інж. Турченюкові за послуги автом о. мітратові у віддані останньої прислуги Покійній.

Всім щира наша подяка за вияв співчуття!

Всіх, всіх нехай Господь винагородить сторицею!

На СЛУЖБИ БОЖІ за покійну зложили:

Ольга Середа — $10, Емма Послушна — $10, Антін Бачмага — $20, Оксана Стусик — $20, Наталка Карплюк — $10, С. і Б. Макух — $10, А. і М. Міджак — $10, Р. і Л. Беднарські — $10, С. і М. Стефанишини — $10, А. і М. Кушнірі — $10, І. і А. Дзівак — $10, М. і М. Яремчуки — $20, В. і Л. Дорошенки — $10, Р. Вомпель — $10, Я. і А. Климовські — $10, Т. і М. Кузьмовичі — $10, Б. і Т. Смолинські — $20, Д. Павлиш — $10, М. Павловська — $20.

Замість квітів на могилу бл. п. Ірени — зложили на будову церкви:

А. Аннюк — $10, Ю. і Л. Балани — $10, А. Бачмага — $200, Д. і М. Возьняки — $10, О. Вомпель — $20, С. Воскрес — $10; К. і В. Гладуни — $20, І. і А. Дзіваки — $20, З. і Х. Дольницькі — $10, М. Келлер — $10, Т. Крочак — $20, М. і Г. Кузьмовичі — $50, Р. і Т. Левицькі — $25, Е. Леськів — $10, Я. Лученко — $10, С. і Л. Люба — $10, Б. і С. Макухи — $20, З. Маланчук — $20, А. і М. Міджаки — $50, Л. і М. Онуферки — $20, Д. Павлишин — $40, В. Риндич — $10, М. і А. Скібіцькі — $10.

Особливша наша дяка належить д-рові А. Лисякові за фахову опіку над покійною в останніх роках.

І ще невимовна вдячність для всіх що замовили в пам'ять покійної св. Літургії в місцях свого замешкання: д-р Ю. і А. Слісарчуки, Ella Wolf, Joseph and Irene Catallo, **М. і А. Стоцько, М. і О. Гивелі, М. Павловська, Н. Мітрінґа,** Worren and Jeannie Moskowitz.

Зворушливо ми прийняли повідомлення про відправлені заупокійні Служби Божі у Львові о. д-ром Андрієм Онуферком, як також з глибини серця дякую Осипові Ліщинському за пам'ять і Службу Божу в сороковий день у Ютиці.

В кінці дякуємо погребному заведенню Насевичів за коректне переведення похорону.

Всім згаданим приятелям покійної із щирого серця, з глибини душі: Спаси — Біг!

Не забути нам сестри, з родиною, і сестрінка з родиною які з віддаленого Бостону ділили з нами горе, та квітами облегшили смуток похоронного ритуалу!

Нехай Господь держить всіх Вас в своїй опіці!

РОДИНА

В глибокому смутку повідомляємо, що з волі Всевишнього відійшла у вічність 7-го лютого 1992 р.

наша найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І ПРАПРАБАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ПРИБЕГА

Покійна нар. 20-го листопада 1900 р. в селі Переволока, Бучацького повіту, Україна.

ПОХОРОН відбувся 10-го лютого 1992 р. з похоронного заведення Колодій Лазута, Парма, Огайо, до катедри св. Йосафата, а опісля тлінні останки спочили на цвинтарі свв. Петра і Павла, Парма, Огайо.

Залишені в глибокому смутку:

доньки —
МАРІЯ ГНИТКА з мужем ІВАНОМ і родиною
ПАРАНЯ РУДИЙ з мужем РОМАНОМ і родиною
ІРЕНА СТЕЦУРА з мужем ІВАНОМ і сином
сестра — в Україні з родиною
брат в Україні з родиною
семеро внуків, дев'ятеро правнуків
і один праправнук

Просимо про молитви за спокій душі покійної.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

НА СВОЇЙ ПЕРШІЙ пресовій конференції після повернення до Грузії колишній міністер закордонних справ Совєтського Союзу Едуард Шеварднадзе заявив, що не очікував такого катастрофічного стану місцевої економіки. Він запевнив, що вже досягнуто домовлености з 60 країнами щодо надання Грузії невідкладної допомоги. Шеварднадзе признав, що його приїзд до Грузії „став найбільшою ризикою в його житті", однак він готовий залишатися на батьківщині „до того часу, поки цього хоче народ".

БАВАРСЬКА ПОЛІЦІЯ арештувала двох еміґрантів з колишнього Совєтського Союзу, які мали намір продати за 1.1 міл. дол. один кілограм слабо збагаченого урану. Слідство провадить німецька спеціяльна служба.

У ВАШІНҐТОНІ СЕНАТОР Ллойд Бентсен, автор демократичного законопроєкту про податки, заявив, що є дуже малі можливості на успіх зі справами податків, медичного забезпеченя чи інших спірних питань „так довго, як рішення Президента є в'язнями Патрика Б'юкенена". Пояснюючи свої закиди, цей демократичний сенатор з Тексасу каже, що президент Джордж Буш боїться втратити виборчі голоси консервативних членів своєї партії тому не погоджується на підвищення податків для багатих громадян, тобто одного відсотка населення ЗСА.

У НЕДІЛЮ, 8-ГО БЕРЕЗНЯ, король Йорданії Гуссейн вирушив до Вашінґтону на зустріч з президентом ЗСА Джорджем Бушем. Це буде перша зустріч керівників ЗСА та Йорданії від серпня 1990 року, тобто від часу окупації Кувайту військами Іраку, бо тоді Йорданія стала в обороні Іраку, що й було причиною охолодження взаємовідносин із ЗСА. Ціллю цієї зустрічі є обговорити з президентом Дж. Бушем можливість участи Йорданії у переговорах про замирення на Близькому Сході. Крім цього король Гуссейн має намір звернутися до ЗСА з проханням зменшити санкції проти Іраку, через котрі терпить народ, бо на самого Саддама Гуссейна та його прибічників це великого впливу немає.